

ΤΟΚΚΑ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ- ΕΚΪΜ 2009 ΣΑΥΙ / ΦΥΛΛΟ: 16

FES'in işbirliğinde BİL BAN – İKME yayın organı / Κοινή έκδοση BİL BAN – İKME σε συνεργασία με το FES

ÜCRETSİZ / ΔΩΡΕΑΝ

DAHA GİDECEK ÇOK YOLUMUZ VAR

Alpay Durduran
BİL BAN Başkanı

Daha gidecek çok yolumuz var ve ne zaman Kıbrıs'ı yeniden birleştirecek ereğe ulaşacağımız belli değildir. Gidilecek yolun uzunluğunu gereken siyasi gelişmelere göre değerlendirmek gerekmektedir.

Kıbrıs'ta uygulamalarda, hatalar yapan iki taraf var ama Hristofias'ın "Kıbrıslı bir çözüm" politikasını yanlış olarak görmek doğru değildir. Olsa olsa Kıbrıs'ta çözüm için kendi çıkarları doğrultusunda etkili olabilecek AB ve üyeleri ile ABD'ye karşı ihtilafa düşmesi bir zaafıdır. Yani işler iyi gitmemektedir.

Türk tarafında ise Kıbrıslı çözüm isteklerine karşılık verilmemesi ve Hristofias'ın politikasının dış ülkelere karşı çekişmeyi getiren yanlarını istismar için BM, AB ve AB-D'den yardım istemek, Rum tarafının politikasını çözümsüzlük politikası olarak göstermek ve bu da umutları yok etme çabasıdır. Dış ülkelerden yardım istenebilir, ancak kendilerinden yardım istediklerinizle işbirliği yapılarak bu sağlanabilir. AB'nin isteklerini reddederek ve örneğin "Kıbrıs bandırasına Türkiye limanlarını açın" gibi isteklerine "Kuzey'e izolasyon kaldırın" şartı getirmek, dış destek sağlama şansını ortadan kaldırmaktadır. Bu davranış yardım istemeyi istismar ederek Hristofias'la kavgaya etmekten başka bir şey değildir..

Bu nedenledir ki Türk tarafı izolasyonların kaldırılmasında etkili olamamaktadır. Ne yazık ki taraflar, iki bölgeli ve iki toplumlu bir çözümde anlaşabildiklerini söylemelerine ve bundan kaçamayacak noktaya gelmelerine rağmen, bir ülkeyi eşit siyasi güçle hukukun üstünlüğüne dayalı bir yönetime kavuşturacaklarını değil, kendi ulusal rüyalarına uygun yönetime kavuşturacaklarını müzakere eder gibi davranıyorlar. Rum tarafında yönetimin işlerliği hedefi de vardır ama o da ne yazık ki ulusal rüyaya denk düşmektedir ve kuşku ile karşılık görmektedir.

İyi niyetle uzlaşmış olan biçim verilmiş (federal ve ikilikli) işleyecek bir demokratik hukuk devleti arayışı görülmektedir.

Türkiye'nin Kıbrıs'ta uzlaşmış biçimi içine sindirdiğini ve Kıbrıslı Türklerin siyasi eşitliği olan biçimdeki Kıbrıs'ın yeni yapısından memnun olduğunu göremiyoruz. Öyle olmuş olsa görüşmeler çağdaş bir yönetimin niteliklerini sağlamaya yönelir ve

ihtilaf yönetim bölgeleri ve güvenlikle sınırlanırdı. Hâlbuki kişi çıkarlarını körüklemesi beklenen mülkiyet hakları yanında güvenlik de büyük sorun olarak görünmektedir ve yönetimde de ihtilaf vardır. Güvenliği de işe yaramadığı kanıtlanan garantilerle sağlamaya çalışmak ve bunun kabul edilmeyeceği bilindiği halde AB'ye bile dayatmaya çalışmak hoş görülecek bir davranış değildir. Bunun nedeni de açıktır ve bellidir. Türkiye, Kıbrıs'ı elden çıkarmak olarak görülecek, bir bağımsız devlet olarak iki bölgeli ve iki toplumlu olarak bile benimsemeye hazır değildir. Türkiye halkına da Kıbrıs'a ayrı bir devlet olarak saygı gösterilmesi gerektiğini anlatmamıştır.

Kısacası Kıbrıs tarafı siyasi eşitlikli federasyona evet dediyse de Türkiye'ye kendini kabul ettirememiştir. Kıbrıslı Türkler adına da, Türkiye'den kabul edilecek biçimdeki bir yönetimle güvenlik içinde yaşayabiliriz talebi Türkiye halkına ve yönetimine götürülmektedir.

Türkiye'nin yeni dış politikasının dost ülkelerle çevrili olma amacı ve o amaca ulaşma yolu umutlar yaratıyorsa da her adımı karşılık almadan sonuçlandırmama karakteri de unutulmamalıdır. İsrail'e ilişkilerindeki gelişmeler bunun açık örneğidir. Kıbrıs'ta da bir şey almadan bir şey vermeme kendileri için bir ilkedir. Reel politika dedikleri nüfuz ve yaşam alanları gibi savaş amaçlamadan tek yanlı çıkar hesaplarına dayanmaktadır. Bu arada seçimli bir ülke olsa da kamuoyunu deşifirmeye elindeki çıkarları da kaybedeceği gösterilmelidir ki bu da Kıbrıs'ın yapabileceği iş değil.

Bu yüzden, Türkiye'ye başka alanlarda çıkarlar öngörerek Kıbrıs'ta barışı ve adaleti satın almak gereklidir. AB ve ABD'nin verecekleri vardır ve bunu ancak onlar sağlayabilir. Kıbrıs'ta, Kıbrıslı Türklere özel federatif haklar vererek Türkiye'nin anlaşılabilir endişelerini gidermek ve Kıbrıs'tan çıkarlarına tehlike gelmeyeceğini kanıtlamak yetmeyecektir. Bu bakımdan kendisine çözüme karşı tutumunu deşifirmeye elindeki çıkarları da kaybedeceği gösterilmelidir ki bu da Kıbrıs'ın yapabileceği iş değil.

Bu nedenlerledir ki Kıbrıslı Türkler Türkiye'yi ikna etmeyi başaramadıkça çözüm çoğunlukla AB ve ABD çıkarlarına bağımlı olmaya devam edecektir. Öyle olunca da bizim işimiz çözümü olanaksız hale getirebilecek gelişmelere engel olmak ve sabretmektir. Kuzey'deki nüfus ve mülkiyet hakları üzerindeki oyunlar büyük önemdedir ve Kıbrıslıların hala ekonomik ve sosyal ilişkilerini koparılamayacak kadar arttırmaları aleyhimize olacaktır.

ΕΧΟΥΜΕ ΑΚΟΜΑ ΠΟΛΥ ΔΡΟΜΟ ΝΑ ΔΙΑΝΥΣΟΥΜΕ

Αλπάυ Ντουρντουράν
Πρόεδρος BILBAN

Εχουμε ακόμα πολύ δρόμο και δεν είναι σίγουρο πότε θα φτάσουμε στο στόχο της επανένωσης της Κύπρου. Η απόσταση που έχουμε να διανύσουμε θα καθοριστεί από τις πολιτικές εξελίξεις.

Στην Κύπρο υπάρχουν δύο πλευρές που κάνουν λάθη, αλλά δεν είναι ορθό να θεωρήσουμε λανθασμένη την πολιτική της «Κυπριακής λύσης» του Χριστόφια. Όμως είναι μια ανεπάρκεια εκ μέρους του να υποπέσει σε διαμάχη με την ΕΕ και τα μέλη της και τις ΗΠΑ που μπορούν να δράσουν αποτελεσματικά στη λύση στην Κύπρο. Αυτό σημαίνει, ότι τα πράγματα δεν πάνε καλά.

Από την άλλη πλευρά, η Τουρκική πλευρά δεν ανταποκρίνεται θετικά στις απαιτήσεις μιας Κυπριακής λύσης και εκμεταλλεύεται εκείνες τις θέσεις της πολιτικής του Χριστόφια που τίθενται για να φέρουν προστριβή με ξένες χώρες ζητώντας βοήθεια από την ΕΕ, τα ΗΕ και τις ΗΠΑ ώστε να δείξουν ότι η πολιτική της Ελληνοκυπριακής πλευράς είναι πολιτική μη-λύσης και αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο καταστρέφουν τις ελπίδες για λύση.

Μπορεί κάποιος να ζητήσει βοήθεια από τις ξένες χώρες, αλλά αυτό μπορεί να γίνει με τη συνεργασία με τις χώρες από τις οποίες ζητήθηκε βοήθεια. Η πιθανότητα για βοήθεια από ξένες χώρες είναι μικρή αν αρνούμαστε τις απαιτήσεις της ΕΕ και βάζοντας για παράδειγμα τον όρο «άρση της απομόνωσης του βορρά» απέναντι στην απαίτηση της «διάνοιξης των Τουρκικών λιμανιών για πλοία υπό Κυπριακή σημαία». Η συμπεριφορά αυτή δεν είναι τίποτα παρά διαφισιτισμός με το Χριστόφια μέσω εκμετάλλευσης της έννοιας της αναζήτησης βοήθειας.

Γι' αυτό, η Τουρκική πλευρά δεν είναι αποτελεσματική στην άρση της απομόνωσης. Δυστυχώς, παρόλο που οι πλευρές λένε ότι έχουν συμφωνήσει σε διζωνική, δικαιοδική λύση, και παρόλο που έχουν φτάσει σε ένα σημείο που δεν μπορούν να ξεφύγουν από αυτό, δεν συζητούν το πώς να φέρουν ένα σύστημα όπου η χώρα να μπορεί να κυβερνείται από δύο πολιτικά ίσες δυνάμεις σύμφωνα με το κράτος δικαίου, αλλά συμπεριφέρονται ως να διαπραγματεύονται για μια διακυβέρνηση που ταιριάζει στο εθνικό τους όνειρο. Στην Ελληνική πλευρά υπάρχει επίσης ο στόχος μιας λειτουργικής διακυβέρνησης, αλλά δυστυχώς, και αυτό εμπίπτει μέσα στο εθνικό όνειρο και θεωρείται ύποπτο.

Ο δεδομένος συμβιβασμός (ομόσπονδη, διζωνική και δικαιοδική) επιτυγχάνεται με καλή πρόθεση, θεωρείται ως αναζήτηση για λειτουργική δημοκρατία βασισμένη στο κράτος δικαίου.

Δεν βλέπουμε η Τουρκία να έχει κωνέψει το συμβιβασμό αυτό και είναι ικανοποιημένη με μια νέα κατάσταση στην Κύπρο όπου οι Τουρκοκύπριοι θα έχουν πολιτική ισότητα. Αν ήταν έτσι, τότε οι διαπραγματεύσεις θα κατευθύνονταν προς την κατάρτιση των ιδιοτήτων μιας σύγχρονης διακυβέρνησης και τα θέματα διαφωνίας θα περιορίζονταν στην περιοχή της κάθε διοίκησης και στην ασφάλεια. Όμως, εκτός από το θέμα των δικαιωμάτων της ιδιοκτησίας που αναμένεται να προκαλέσουν τα ατομικά συμφέροντα, η

ασφάλεια θεωρείται επίσης ως μεγάλο πρόβλημα, και επίσης υπάρχει διαφωνία στην διακυβέρνηση. Και η προσπάθεια εξεύρεσης διασφάλισης της ασφάλειας μέσω του συστήματος των εγγυήσεων που αποδείχθηκαν άχρηστες και η προσπάθεια επιβολής αυτού του συστήματος στην ΕΕ ξέροντας ότι είναι ανεπιθύμητο, δεν είναι μια συμπεριφορά που μπορεί γίνει ανεκτή. Ο λόγος για αυτό είναι ξεκάθαρος. Η Τουρκία δεν είναι έτοιμη να αποδεχθεί ακόμα και μια διζωνική δικαιοδική και ανεξάρτητη Κύπρο που μπορεί να σημαίνει ότι θα πρέπει να εγκαταλείψει το νησί. Η Τουρκία δεν το εξήγησε αυτό στον λαό της, ότι δηλαδή πρέπει να σέβονται την Κύπρο ως μια ανεξάρτητη χώρα.

Εν συντομία, παρόλο που η Κυπριακή πλευρά είπε να μην ομοσπονδία με πολιτική ισότητα, δεν κατάφερε να πείσει την Τουρκία πάνω σε αυτό το θέμα. Και εκ μέρους των Τουρκοκυπρίων, η απαίτηση ότι μπορούμε να ζήσουμε με ασφάλεια κάτω από μια διακυβέρνηση που να είναι αποδεκτή από την Τουρκία, δεν μεταφέρεται στην κυβέρνηση και τον λαό της Τουρκίας.

Παρόλο που η νέα εξωτερική πολιτική της Τουρκίας έχει ως στόχο η Τουρκία να περιτριγυρίζεται από φιλικές χώρες και δημιουργεί καινούργιες ελπίδες, δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι είναι στο χαρακτήρα της να μην κάνει ένα βήμα μπροστά χωρίς να πάρει κάτι σε αντάλλαγμα. Οι εξελίξεις στις σχέσεις της με το Ισραήλ είναι ένα ξεκάθαρο παράδειγμα. Το ίδιο συμβαίνει και με την Κύπρο, δηλαδή ότι η Τουρκία δεν θα δώσει τίποτα εκτός αν λάβει κάτι σε αντάλλαγμα. Αυτό που αποκαλούν πολιτική της πραγματικότητας (real politik) εξαρτάται από τα μονομερή συμφέροντα, χωρίς την προσφυγή σε πόλεμο για σφαίρες επιρροής και τομείς διαβίωσης. Στο μεταξύ, ακόμα και σε χώρες με εκλογές, δεν υπάρχει η αίσθηση της ανάγκης για προετοιμασία της κοινής γνώμης. Επίσης δεν υπάρχει ανησυχία για οποιοδήποτε ιδανικό, τη διεθνή ειρήνη, τη παγκόσμια συνεργασία ή το νόμο.

Γι' αυτό το λόγο, είναι αναγκαίο να αγοράσουμε την ειρήνη και τη δικαιοσύνη στην Κύπρο προσφέροντας στην Τουρκία συμφέροντα σε άλλους τομείς. Η ΕΕ και οι ΗΠΑ έχουν πράγματα να δώσουν και είναι οι μόνες που μπορούν να τα προμηθεύσουν. Η ανταπόκριση στις ανησυχίες της Τουρκίας με το να δοθούν ειδικά ομοσπονδιακά δικαιώματα στους Τουρκοκυπρίους στην Κύπρο και η διασφάλιση ότι τα συμφέροντα της Τουρκίας δεν θα υποστούν ζημιά από την Κύπρο, δεν θα είναι αρκετό. Γι' αυτό, πρέπει να υποδειχθεί στην Τουρκία ότι αν δεν αλλάξει την στάση της στο θέμα της λύσης, θα χάσει το συμφέρον που έχει στα χέρια της. Η Κύπρος όμως, δεν είναι σε θέση να το κάνει αυτό.

Για τους λόγους αυτούς, ενόσω οι Τουρκοκύπριοι δεν μπορούν να πείσουν την Τουρκία, η λύση θα εξαρτάται κυρίως από τα συμφέροντα της ΕΕ και των ΗΠΑ. Κάτω από αυτές τις συνθήκες, το καθήκον μας είναι να προλάβουμε τις εξελίξεις που θα έθεταν εμπόδιο στη λύση και να είμαστε υπομονετικοί. Τα παιχνίδια στον πληθυσμό και τα δικαιώματα στην περιουσία στο βόρειο μέρος είναι πολύ σημαντικά. Το γεγονός ότι οι Κύπριοι δεν αύξησαν ακόμα τις οικονομικές και κοινωνικές τους σχέσεις σε επίπεδο που να μην υπάρχει διαχωρισμός, είναι εναντίον μας.

“Adamızın Sesi” programından

Kıbrıslı Türk ve Rum gençlerini Washington'da evlerinde konuk eden bazı Amerikalı aileler “Adamızın Sesi” programına konuk oldu...

HasNa Başkanı Warren Muir:

“Gelecek yıl daha çok Kıbrıslı genci Amerika'da ağırlayacağız...”

Merkezi Amerika'nın başkenti Washington'da bulunan yardım kuruluşu HasNa'nın organize ettiği “Cyprus Friendship Program”ını tamamlayan Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk katılımcılara “Mezuniyet Belgesi” veriliyor. Bu amaçla düzenlenen törende hazır bulunmak üzere adımıza gelen HasNa Başkanı Warren Muir ile eşi Joan Muir programımıza katıldılar. Programda ayrıca bir başka Amerikalı aile daha yer aldı. (Ellen ve Mark) Amerika'da Muir ailesinin yanında bir ay geçiren 16 yaşındaki Kıbrıslı Türk İdil ile Kıbrıslı Rum Talia da stüdyo konuğu oldular ve Amerika izlenimlerini anlattılar. İdil; Washington'da geçirdiği bir aylık sürenin yaşamında derin izler bıraktığını söyledi ve orada yaşadığı tecrübeyi üç noktada değerlendirdi... İdil şunları anlattı.. “Birincisi Amerikalı aile ile ilişkiler, ikincisi aynı odada kaldığım Kıbrıslı Rum Talia ile ilişkiler ve üçüncüsü de kendi kişiliğimle ilgili değişim... Her üç konuda da çok yararlı bir süreç yaşadım.”

Talia da, önceleri Amerikalı ailenin yemek alışkanlıklarını, yaşam tarzlarını yadırgadıklarını, İdil ile aynı odada geceleri değerlendirmeler yaptıklarını, küçük ortak sorunları çözmeyi öğrendiklerini, sonra da aileyi çok sevdiklerini anlattı.

Bayan Joan Muir de programda, kendisinin üç oğlu olduğunu, iki küçük Kıbrıslı kıza da “annelik” yapmaktan çok mutluluk duyduğunu ve birlikte çok güzel günler geçirdiklerini anlattı.

Kıbrıslı Rum Petros ile Kıbrıslı Türk Fikret'i ağırlayan “Ellen-Mark” ailesi de kendi dört çocukları ve Kıbrıs'tan giden toplam 20 çocukla ve Amerikalı ailelerle bir araya geldiklerini ve kendi evlerinde birçok sosyal etkinlik düzenlediklerini anlattı. Mark; birçok Amerikalının Kıbrıs'ın nerede olduğunu bile bilmediğini belirtti ve bu çocukların Kıbrıs'ın gerçek elçileri olacaklarını söyledi. HasNa Başkanı Warren Muir de programda “Kuzey İrlanda” projesine ilişkin bilgiler verdi. Aile olarak; 15 yıl

süre ile Kuzey İrlandalı Katolik ve Protestan çocukları bir araya getirdiklerini, bugün bu çocuklardan bazılarının önemli resmi görevlerde bulunduğunu ve birbirleri ile işbirliği yaptıklarını anlattı. Geçtiğimiz günlerde, yıllar önce evlerinde ağırladıkları Kuzey İrlandalı bir gencin düğününe katıldıklarını da belirten Muir, Katolik ve Protestan gençlerin artık birbirlerinin düğününe gidebildiklerini, bunun da bu projenin bir sonucu olduğunu söyledi.

21 yıllık bir uygulamadan sonra 2000'in üzerinde Kuzey İrlandalı gencin Amerikalı aileler yanında kaldıklarını, bu projenin başarılı olmasından sonra benzeri bir programı Kıbrıs'ta da başlattıklarını anlatan Muir, aldıkları sonuçtan çok memnun olduklarını söyledi. Muir, gelecek yıl daha çok Kıbrıslı genci Amerika'ya davet etmeyi planladıklarını da anlattı.

Kalessiménoi sto próγραμμα «H Fwñh tou Nhsioú mas» htan amerikanikés oikogéneies oi opoies filoxénhsan Tourkokúprious kai EllhnoKúprious néous sta spítia tous sth Oúasiγkton...

O Próedros tou HasNa, Warren Muir:

«Ton erxómeno xróno tha filoxenhsoume sthn Ameriké perissóterous Kúprious néous...»

Εγγραφο αποφοίτησης δίδεται στους Τουρκοκύπριους και Ελληνοκύπριους νέους που έχουν ολοκληρώσει το “Cyprus Friendship Program - Σχέδιο Φιλίας Κύπρου” της οργάνωσης βοήθειας HasNa με έδρα την Ουάσιγκτον. Ο Πρόεδρος του HasNa Warren Muir και η σύζυγος του Joan Muir, οι οποίοι βρίσκονται στην Κύπρο για να παρευρεθούν στην τελετή αποφοίτησης που διοργανώνεται για αυτό το σκοπό, έλαβαν μέρος στο πρόγραμμα μας. Άλλη μια αμερικανική οικογένεια που έλαβε μέρος στο πρόγραμμα μας είναι το ζεύγος Ellen και Mark. Φιλοξενήθηκαν επίσης στο στούντιο η Τουρκοκύπρια Ιντίλ και η Ελληνοκύπρια Θάλεια, δυο δεκαεξάχρονες νεαρές που πέρασαν ένα μήνα κοντά στην οικογένεια Muir, στην Αμερική.

Η Ιντίλ είπε ότι το διάστημα ενός μηνός που πέρασε στην Ουάσιγκτον άφησε βαθιά σημάδια στη ζωή της και αξιολόγησε την εκεί διαμονή της και τις εμπειρίες της σε τρεις άξονες. Η Ιντίλ επεξήγησε τα εξής: «Ο πρώτος άξονας είναι οι σχέσεις με τις οικογένειες. Ο δεύτερος άξονας είναι οι σχέσεις με την Ελληνοκύπρια Θάλεια με την οποία μοιράστηκα το δωμάτιο που διέμενα και ο τρίτος άξονας είναι η ανάπτυξη της προσωπικότητάς μου...Και στους τρεις άξονες, έζησα πολύ

θετική εμπειρίες...»

Η Θάλεια είπε ότι στην αρχή τους φάνηκαν παράξενες οι συνήθειες της αμερικανικής οικογένειας αλλά μετά λάτρεψαν την οικογένεια αυτή. Τονίζοντας ότι ήταν μία αξέχαστη εμπειρία αυτή που έζησε, είπε ότι με την Ιντίλ έμαθαν να στηρίζουν η μία την άλλη, να διευθετούν μικρά κοινά προβλήματα και επίσης ότι τις νύχτες όταν βρίσκονταν στο δωμάτιο τους μαζί έκαναν αξιολογήσεις.

Η Κυρία Joan Muir είπε στο πρόγραμμα ότι έχει τρεις μεγάλους γιούς και ότι νοιώθει μεγάλη ευτυχία από το γεγονός ότι έγινε «μητέρα» των δυο αυτών μικρόσωμων κοριτσιών και πρόσθεσε ότι πέρασαν μαζί πολύ καλές μέρες.

Σημειώνοντας ότι έχουν 4 παιδιά, η οικογένεια “Ellen-Mark” που φιλοξένησαν στο σπίτι τους τον Ελληνοκύπριο Πέτρο και τον Τουρκοκύπριο Φικρέτ, είπαν ότι από τότε φιλοξένησαν στο σπίτι τους τα 20 παιδιά από την Κύπρο και τις αμερικανικές οικογένειές τους. Ο Μαρκ είπε ότι πολύ Αμερικανοί δεν γνωρίζουν ακόμα και που βρίσκεται η Κύπρος και τόνισε ότι τα παιδιά αυτά θα γίνουν οι πραγματικοί πρεσβευτές της Κύπρου.

Ο Πρόεδρος του HasNa Warren Muir, έδωσε στο πρόγραμμα πληροφορίες σχετικά με το πρόγραμμα «Βόρεια Ιρλανδία». Είπε ότι επί 15 χρόνια έφεραν μαζί καθολικά και προτεσταντικά παιδιά και ότι μερικά από αυτά τα παιδιά σήμερα βρίσκονται σε σημαντικές θέσεις και ότι αυτά τα παιδιά σήμερα συνεργάζονται μεταξύ τους. Ο Warren Muir ανέφερε ότι τις περασμένες μέρες πήγε στο γάμο ενός από των παιδιών από τη Βόρεια Ιρλανδία που διέμεναν στο σπίτι του πριν από 15 χρόνια και υπέδειξε ότι ενώ κάποτε οι προτεσταντές και οι καθολικοί δεν πήγαιναν ο ένας στο γάμο του άλλου, σήμερα μπορούν και ηγαίνονται, και υπογράμμισε τη σημασία του προγράμματος φιλίας.

Στη συνέχεια ο Muir είπε ότι πάνω από 2000 παιδιά από τη Βόρεια Ιρλανδία σε διάστημα 21 χρόνων έμειναν κοντά σε αμερικανικές οικογένειες και αφού το πρόγραμμα αυτό πέτυχε, αποφάσισαν να αρχίσουν ένα παρόμοιο πρόγραμμα και για την Κύπρο. Ο Muir ανέφερε ότι είναι πολύ ευχαριστημένοι με το αποτέλεσμα και πρόσθεσε ότι σχεδιάζουν να φιλοξενήσουν περισσότερους Κύπριους νέους στην Αμερική τον επόμενο χρόνο.

“Winpeace”in kampında; Türk, Yunanlı, Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Rum gençler “Barış eğitimi” aldılar...

“Adamızın Sesi” programı, “Barış için Kadın Girişimi” adını taşıyan “Winpeace” örgütünün düzenlediği “Barış eğitimi” konulu kampı görev yapan Meral Akıncı ve Maria Hacıpavlu'yu konuk etti.

Türkiye ile Yunanistan'ı savaşın eşiğine getiren 1996'daki Kardak krizinden sonra Türkiye ve Yunanistan'daki kadınların öncülüğünde kurulan “Winpeace” 10 yıldan beridir, Türk ve Yunanlı gençleri bir araya getiriyor ve onlara “barış eğitimi” veriyor. Son iki yıldan beridir Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Rum gençlerin de katıldığı kamplardan sonuncusu, 30 Ağustos-6 Eylül tarihleri arasında Yunanistan'ın Spetses adasında yapıldı ve toplam 40 genç burada “Atölye çalışmaları”na katıldılar.

Aynı zamanda “Barışı kazan” anlamına da gelen “Winpeace” örgütünün son kampında yöneticilik yapan Meral Akıncı, programda “Sürdürülebilir

barışta çatışmaların çözümlenmesi ve uzlaş” konulu atölye çalışmalarının amaçlarını anlattı. Akıncı, 15-18 yaşları arasındaki gençlerin Yunanistan, Türkiye ve Kıbrıs'ın iki kesiminden eşit sayıda seçilerek katılan gençlere, her gün saat 09.30'dan, 13.30'a kadar eğitim verildiğini söyledi. Yedi gün süren atölye çalışmalarında gençlerin, başlangıçta tedirgin olduklarını ama daha sonraları birbirleri ile “harika” denilecek ölçüde iletişim kurarak, birbirlerini anlayarak ve güzel dostluklar kurarak kamptan ayrıldıklarını söyledi.

Kampta görev yapan Maria Hacıpavlu da, kamptaki derslerde “öfke” konusunun öncelikle işlendiğini, kızgınlığın kaynaklarına inildiğini, suçlu başkasında aramak şeklindeki yanlış alışkanlıkların, çatışmaların nasıl çözüleceğinin, empati gibi konuların işlendiğini belirtti. Hacıpavlu, sevgi, saygı

ve hoşgörüyü dayanan yeni bir toplum inşa etmeye çalıştıklarını, güven duygusunu, iletişimdeki zorlukları gençlerle tartışacak öğretmeye çalıştıklarını söyledi. Öğretimde modern teknikler kullandıklarını da anlatan Hacıpavlu, gençlerin yedi günlük kurs sonunda yeni değerlerle kamptan ayrıldıklarını, kişiliklerinin geliştiğini, problemler karşısında nasıl çözüm yolları arayacaklarını öğrendiklerini de belirtti. Hacıpavlu, gençlerin kampta Kıbrıs sorununu da tartıştıklarını, önyargıları ele aldıklarını ve gençlerin yapıcı, barışçı olmaları için, sorun çözmede “kazan kazan” fikrine inanmalarını sağlamak için çalıştıklarını söyledi.

Programa, kampa görev yapan iki eğitmen İstanbul'dan Jennifer Sertel ve Atina'dan Fodini Sianu da telefonla katıldılar ve kamp izlenimlerini anlattılar.

Από το πρόγραμμα «Η Φωνή του Νησιού μας»

Οι εκπρόσωποι της πλατφόρμας «Φωνή Κυπρίων», ο Αλέκος Τριγγίδης και Αλί Ερέλ, ήσαν οι καλεσμένοι μας...

«Στην Κύπρο, δεν αρκεί μόνο να πιστεύουμε στη λύση, πρέπει να καταβάλλουμε και κάθε προσπάθεια προς αυτήν την κατεύθυνση...»

Οι καλεσμένοι της εκπομπής μας, ο Αλί Ερέλ και ο Αλέκος Τριγγίδης, εκπρόσωποι του φόρουμ «Φωνή Κυπρίων», εξήγγειλαν τις αποφάσεις που λήφθηκαν στο εργαστήριο που διοργανώθηκε τις προάλλες στην Πάφο από την πλατφόρμα που απαρτίζεται από άτομα και από τις δυο κοινότητες. Επεξηγώντας ότι έχουν ετοιμάσει ένα πακέτο προτάσεων για 12 θέματα σε σχέση με τις συζητούμενες διαπραγματεύσεις μεταξύ των δυο κοινοτήτων, οι εκπρόσωποι του φόρουμ είπαν ότι «τα άτομα που συμμετέχουν σε αυτήν την πλατφόρμα είναι δυσαρεστημένοι από τη συνέχιση του Κυπριακού προβλήματος, ζητούν τη σύντομη επίλυση του, και πιστεύουν ότι το πρόβλημα δεν μπορεί να επιλυθεί μόνο από τους πολιτικούς». Λέγοντας ότι η κοινωνία πολιτών, οι οργανώσεις, οι ακαδημαϊκοί πρέπει να παράγουν ιδέες και ότι οι ηγέτες πρέπει να ακούνε τις φωνές που υψώνονται από τις κοινότητες, και τονίζοντας ότι αυτό πρέπει να συνεχιστεί ακόμα και μετά από τη δι-

ευθέτηση του προβλήματος, οι δυο εκπρόσωποι επεξήγησαν ότι η πλατφόρμα «Φωνή Κυπρίων» καταβάλλει προσπάθειες ώστε να γίνει ακουστή η φωνή τους στους μηχανισμούς λήψης αποφάσεων.

Ο Αλί Ερέλ είπε ότι η λύση του Κυπριακού περιγράφεται στις αποφάσεις του ΟΗΕ και ότι οι δυο ηγέτες έχουν δηλώσει ότι αποδέχονται αυτό το πλαίσιο και πρόσθεσε: «Αυτά που δυσκολεύουν και αργοπορούν τη λύση δεν είναι αυτά που βρίσκονται στο τραπέζι, αλλά αυτά που δεν βρίσκονται στο τραπέζι. Εγώ δεν πιστεύω ότι βρίσκεται στο τραπέζι κάτι που οι δυο ηγέτες δεν μπορούν να συμφωνήσουν».

Ο εκπρόσωπος της πλατφόρμας Αλέκος Τριγγίδης, μίλησε πάνω στο θέμα της «πολιτικής ισότητας» και είπε «ό,τι μπορεί να κάνει η μια πλευρά στο κρατίδιο της, πρέπει να μπορεί να το κάνει και η άλλη πλευρά».

Ο Τριγγίδης είπε, «Εάν οι δυο ηγέτες συζητούν

στο τραπέζι, συζητούν επειδή είναι συνεταιρι της Κυπριακής Δημοκρατίας του 1960... Τώρα, ο συνεταιρισμός αυτός θα ανανεωθεί. Το κράτος θα έχει ένα νέο όνομα. Αλλά δεν πρέπει να υπάρξει ακύρωση της ιδιότητας της Κύπρου ως μέλους του ΟΗΕ και ως μέλους της ΕΕ ή άλλων υποχρεώσεων της Κύπρου που πηγάζουν από την υπογραφή διεθνών συνθηκών».

Στο πρόγραμμα συζητήθηκαν επίσης θέματα που συμπεριλαμβάνονται στην ανακοίνωση της «Φωνής Κυπρίων», θέματα όπως η νέα κατάσταση πραγμάτων, η ανανέωση του συνεταιρισμού, η ιδιότητα του κράτους όπως περιγράφεται στις αποφάσεις του ΟΗΕ, ο όρος πολιτική ισότητα, το σύστημα εκλογών, ομοσπονδιακές εξουσίες, περιουσίες, εδαφικά, οι Τούρκοι έποικοι, εγγυήσεις και εγγυήτριες δυνάμεις, οι σχέσεις με την Τουρκία και η προετοιμασία της κοινής γνώμης.

“Kıbrıslıların Sesi” Platformu’nun sözcüleri Alekos Tringidis ile Ali Erel konuşumuz oldular...

“Κίβρις’τα çözümüne inanmak yeterli değildir, bunun için çaba harcamak gerekmektedir...”

“Adamızın sesi”ne konuk olan “Kıbrıslıların Sesi” forumunun sözcüleri Ali Erel ile Alekos Tringidis, iki toplumdan kişilerin oluşturduğu platformun, geçtiğimiz günlerde Baf’ta düzenlediği “Work shop”ta aldıkları kararları açıkladılar. Sürdürülen toplumlararası görüşmelere ilişkin 12 konuda bir öneri paketi hazırladıklarını anlatan form sözcüleri, “Bu platformda yer alan kişiler Kıbrıs sorununun devamından rahatsızdırlar, erken çözüm istemektedirler ve sorunun yalnızca siyasiler tarafından çözümlenmesinin mümkün olmadığına inanmaktadır.” şeklinde konuştular.

Sivil toplumun, kuruluşların, akademisyenlerin, fikir üretmesine ihtiyaç olduğuna ve liderlerin de kulaklarını toplumlardan çıkan seslere açması

gerektiğine, anlaşmadan sonra da buna ihtiyaç olduğuna vurgu yapan iki sözcü, “Kıbrıslıların Sesi” platformunun karar mekanizmalarına seslerini duyurmak için çaba harcadıklarını anlattılar. Platform Sözcüsü Ali Erel; Kıbrıs’ta çözümün BM kararlarında açıkça tarif edildiğini, iki liderin de bu çerçeveyi kabul ettiklerini açıkladıklarını söyledi ve şöyle konuştu: “Çözümü zorlaştıran ve geciktiren şeyler masada olanlar değil, olmayanlardır. Ben liderlerin masada uzlaşamayacakları birşeyin olduğuna inanmıyorum...”

Platform Sözcüsü Alekos Tringidis de programda “Siyasal eşitlik kavramı” üzerinde durdu ve “Bir taraf kendi devletçisi içinde ne yapabilirse, öteki de aynısını yapabilmelidir” dedi.

Tringidis; “İki lider masada görüşüyorsa, 1960’da Kıbrıs Cumhuriyeti’nin ortakları oldukları için görüşüyorlar... Şimdi bu ortaklık yenilenecektir. Devletin yeni adı olacaktır. Ancak Kıbrıs’ın BM üyeliği, AB’ye katılım anlaşması ve Kıbrıs Cumhuriyeti’ni bağlayan diğer anlaşmalar iptal edilmemelidir.” şeklinde konuştu.

Programda “Kıbrıslıların Sesi”nin yaptığı açıklamada yer alan; yenilenmiş ortaklık, devletin BM kararları ile belirlenmiş niteliği, siyasi eşitlik kavramı, seçim sistemi, federal yetkiler, mülkiyet, toprak, Türkiye’den gelenler, güvenlik ve garantiler, Türkiye ile ilişkiler ve halkı hazırlamak başlıkları tartışıldı.

Τούρκοι, Έλληνες, Τουρκοκύπριοι και Ελληνοκύπριοι νέοι εκπαιδευτήκαν για την ειρήνη στην κατασκήνωση της “Winpeace” ...

Το πρόγραμμα «Η Φωνή Του Νησιού Μας» φιλοξένησε δυο γυναίκες, μία Ελληνοκύπρια και μία Τουρκοκύπρια, που ανέλαβαν καθήκοντα στην κατασκήνωση με θέμα «εκπαίδευση για την ειρήνη» η οποία διοργανώθηκε από τη “Winpeace” (Πρωτοβουλία Γυναίκων για την Ειρήνη), την Μεράλ Ακιντζί και την Μαρία Χατζηπαύλου. Η Ελληνοτουρκική γυναικεία οργάνωση Winpeace, ξεκίνησε το 1996, μετά την κρίση στα Ίμια, και για 10 χρόνια τώρα φέρνει κοντά νέους από την Τουρκία και την Ελλάδα και τους εκπαιδεύει για την ειρήνη. Η τελευταία από τις κατασκηνώσεις στην οποία τα τελευταία 2 χρόνια συμμετέχουν Τουρκοκύπριοι και Ελληνοκύπριοι νέοι, πραγματοποιήθηκε στις Σπέτσες, στην Ελλάδα, μεταξύ 30 Αυγούστου-6 Σεπτεμβρίου. Στο εργαστήριο συμμετείχαν συνολικά 40 νέοι.

Η Μεράλ Ακιντζί, μία από τις συντονίστριες στην τελευταία κατασκήνωση της οργάνωσης “Winpeace” που σημαίνει και η «ΝΙΚΗ» (WIN) της ειρήνης, μίλησε στο πρόγραμμα, για τους στόχους των εργασιών του εργαστηρίου με θέμα «επίλυση συγκρούσεων και συμβατικό-

τητα για βιώσιμη ειρήνη».

Η κ. Ακιντζί επεξήγησε ότι οι ισάριθμοι έφηβοι ηλικίας 15-18 από την Ελλάδα, Τουρκία και τις δυο πλευρές της Κύπρου, εκπαιδευτήκαν καθημερινά από τις 09:30 μέχρι τις 13:30 κατά τη διάρκεια του 7ήμερου προγράμματος το εργαστηρίου. Στην αρχή, όπως εξήγησε η κ. Ακιντζί, οι νέοι ένοιωσαν μια κάποια αμηχανία, αλλά αργότερα έσμιξαν και ανέπτυξαν μεταξύ τους καλές φιλίες.

Η Μαρία Χατζηπαύλου, από τις συντονίστριες στην κατασκήνωση, επεξήγησε ότι στα μαθήματα στην κατασκήνωση, προτεραιότητα δώθηκε στο θέμα «βία». Είπε ότι κατά τη διάρκεια των μαθημάτων προσεγγίσαν τις πηγές της οργής, μίλησαν για εμπάθεια και σηζήτησαν για μεθόδους επίλυσης συγκρούσεων και επίσης επιλήφθηκαν του θέματος της λανθασμένης συνήθειας να ρίχνουμε το φταίξιμο στους άλλους. Το εργαστήριο είχε στόχο μέσα από συνεργατικές και συμμετοχικές μεθόδους μάθησης και βιωματικές ασκήσεις, στο να αναπτύξουν στους συμμετέχοντες τις στάσεις, αξίες και δεξιότητες που οδηγούν στη συμβίωση με άλλους μέσα

από το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους, τη μη βίαιη επίλυση συγκρούσεων και την εμπέδωση της κατανόησης και της αλληλεγγύης με όσους έχουν διαφορετική κουλτούρα, θρησκεία και γλώσσα. Η Μαρία Χατζηπαύλου είπε ότι με την περάτωση της 7ήμερης εκπαίδευσης, οι έφηβοι έφυγαν από την κατασκήνωση με νέες αξίες, με καλύτερη προσωπικότητα, και γνωρίζοντας για τους μεθόδους για την επίλυση των προβλημάτων. Η Μαρία Χατζηπαύλου είπε επίσης ότι οι νέοι συζήτησαν στην κατασκήνωση για το Κυπριακό και μίλησαν για τις προκαταλήψεις. Επίσης, όπως πρόσθεσε η κ. Χατζηπαύλου, προσπάθησαν να μάθουν τους νέους πως, για να μπορούν να είναι δημιουργικοί και ειρηνικοί στην επίλυση προβλημάτων, θα πρέπει να πιστεύουν στην ιδέα «win-win».

Οι δυο εκπαιδευτριες που έλαβαν μέρος στην κατασκήνωση, η Jennifer Sertel από την Ίσταμπολ και η Φωτεινή Σιάνου από την Αθήνα, συμμετείχαν στο πρόγραμμα τηλεφωνικώς και μίλησαν για τις εντυπώσεις τους.

Ποιο εκλογικό σύστημα προτιμάτε;

Κυριάκος Τζιαμπάζης

Αν κάποιος υποβάλει την πιο πάνω ερώτηση στους πολίτες, δεν θα πάρει καμιά απάντηση, επειδή στην πλειονότητά τους αγνοούν αυτό το ζήτημα, που είναι αντικείμενο καθαρά νομικό και ίσως να μην τους ενδιαφέρει. Ιδιαίτερα η πρόταση της Κυβέρνησης που είναι και δύσκολα κατανοητή. Όμως, έγινε κύριο θέμα με συνεχείς αντεγκλήσεις και αντιπαραθέσεις από τα ΜΜΕ. Αναγκαίο, λοιπόν, να ασχοληθούμε με αυτό το θέμα, που οι πολιτικοί το κατέστησαν, ίσως, πιο σημαντικό από ό,τι την επίσκεψη του Έλληνα Πρωθυπουργού.

Προσωπικά είμαι υπέρ της καθιέρωσης της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, επειδή θεωρώ ότι η προεδρική δημοκρατία είναι λιγότερο δημοκρατικό σύστημα διακυβέρνησης από ό,τι το κοινοβουλευτικό σύστημα. Στην κοινοβουλευτική δημοκρατία οι υπουργοί είναι βουλευτές και υπεύθυνοι έναντι του λαού, ενώ στο προεδρικό σύστημα διακυβέρνησης είναι διορισμένοι από τον Πρόεδρο του κράτους και υπόλογοι σ' αυτόν. Ακόμα και ο ίδιος ο Πρόεδρος όταν εκλεγεί μπορεί να παραμεριστεί ύστερα από πέντε χρόνια, έστω και αν αποδειχθεί ανίκανος να διαχειριστεί τις τύχες των πολιτών. Υπάρχει η ψήφος εμπιστοσύνης και που δυνατόν να τον οδηγήσει στο σπίτι του. Ο υπουργός στην κοινοβουλευτική δημοκρατία ενδιαφέρεται άμεσα για το πολιτικό του μέλλον, εφόσον είναι βουλευτής, ενώ στην προεδρική δημοκρατία, αν ο διορισμένος από τον Πρόεδρο υπουργός αποτύχει δεν θα έχει κανένα πολιτικό κόστος, απλώς θα επιστρέψει πίσω στην εργασία του. Κοινοβουλευτική δημοκρατία σημαίνει εκλογή του Πρωθυπουργού από τη Βουλή

και υπόλογοι σ' αυτή για το έργο που επιτελεί. Η προσωπική μου άποψη δεν τοποθετείται ως αντίποδας προς την πρόταση του Προέδρου για άμεση εκλογή του Προέδρου και του Αντιπροέδρου από το σύνολο των Κυπρίων πολιτών, με σταθμισμένη ψήφο. Όμως θα έλεγα πως δεν θα είναι έγκλημα καθοσίωσης η εξέταση και της περίπτωσης για αλλαγή του συστήματος διακυβέρνησης από Προεδρικό σε Κοινοβουλευτικό. Με το κοινοβουλευτικό σύστημα αποφεύγεται και το πολύπλοκο σύστημα της σταθμισμένης ψήφου. Είναι δυνατόν κάποιοι να ισχυριστούν ότι οι Κύπριοι δεν διαθέτουν ιστορία και εμπειρίες κοινοβουλευτισμού. Θεωρώ ότι είναι μια άποψη χωρίς σοβαρά επιχειρήματα. Το σύνολο των πολιτικών της χώρας μας έχουν σπουδάσει σε χώρες με κοινοβουλευτικό σύστημα διακυβέρνησης, όπως η Ελλάδα, η Τουρκία, και η Μ. Βρετανία. Το ίδιο και το σύνολο των νομικών. Άρα, δεν είναι απόμακρο και άγνωστο σύστημα διακυβέρνησης.

Πιστεύω ότι η εκλογή της Κυβέρνησης από τη Βουλή /Βουλές δεν μειώνει τις πιθανότητες συνεργασίας μεταξύ των κομμάτων ε/κ και τ/κ. Αν τα κόμματα μπορούν να συνεργαστούν για εκλογή Προέδρου και Αντιπροέδρου, γιατί να μη μπορούν να συνεργαστούν στην εκλογή Πρωθυπουργού; Η εναλλαξιμότητα μπορεί να επιτευχθεί και με την εκλογή Προέδρου του κράτους και πάλι από την ίδια τη Βουλή. Έχω την πεποίθηση ότι το κοινοβουλευτικό σύστημα διακυβέρνησης είναι πιο συμβατό για την περίπτωση της Κύπρου με την ύπαρξη δυο εθνικών κοινοτήτων. Η ουσία βέβαια, δεν είναι πιο σύστημα να επιλέξουμε. Οι φωνές που ακούγονται από κάποιους δεν είναι

τόσο για τον τρόπο εκλογής ή το σύστημα διακυβέρνησης, αλλά στο κέντρο της προσοχής τους βρίσκεται η εναλλαξιμότητα. Μα είναι δυνατόν διερωτώνται, να μας κυβερνά ένας Τουρκοκύπριος;(!) Αυτό είναι που στην ουσία επικρίνουν οι συγκυβερνώντες. Η Κυβέρνηση όμως δεν απαντά -κατά την άποψή μου- με πειστικά επιχειρήματα. Η αναφορά πως το δέχτηκαν στο παρελθόν άλλοι Πρόεδροι ζώντας και μη, ή ότι αναφέρεται στο σχέδιο Ανάν, δεν πείθουν. Ιδιαίτερα στο δεύτερο, που ο ίδιος ο Πρόεδρος το δαιμονοποίησε. Ο Πρόεδρος ξεκίνησε τις συνομιλίες από μηδενική βάση χωρίς αναφορά σε προηγούμενες δεσμεύσεις. Εξάλλου, το σχέδιο Ανάν, ο κ. Δ. Χριστόφιας το αποκάλυψε, όχι λίγες φορές "ιμπεριαλιστική έμπνευση", το σχολίασε υποτιμητικά, το απόρριψε στο δημοψήφισμα και άρα δε νομιμοποιείται να το αναφέρει και πολύ περισσότερο να παραπέμπει σ' αυτό ως πολιτικό άλλοθι, επιλέγοντας κάποιες από τις πρόνοιές του. Αυτό που χρειάζεται είναι να πείσει, ότι η πρόταση που υπέβαλε για κοινή εκλογή και για εναλλαξιμότητα εκφράζει στην πράξη την πολιτική ισότητα των κοινοτήτων και όσοι δεν τη δέχονται εξυπηρετούν τον εθνικισμό και τον οριστικό διαχωρισμό του κυπριακού κράτους. Το ερώτημα παραμένει: αν αποδέχεται η ελληνοκυπριακή κοινωνία την πολιτική ισότητα ως αρχή για διευθέτηση του προβλήματος και όχι πιο σύστημα διακυβέρνησης προτιμά.

Το άρθρο δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά στην εφημερίδα ΠΟΛΙΤΗΣ.

“Hangi seçim sistemini tercih edersiniz?”

Κυριάκος Τζιαμπάζης

“Eğer birisi yukarıdaki soruyu vatandaşlara sorarsa, hiçbir cevap almayacak, çünkü çoğunluk bu meseleye önem vermiyor. Özellikle de Hükümetin önerisi zar zor anlaşılır türdendir. Ancak bu konu sürekli söz düellolarıyla ve sürtüşmelerle kitle iletişim araçları tarafından esas konu haline getirildi. Dolayısıyla, belki de Yunanistan Başbakanı'nın ziyaretinden daha önemli olan bu konu ile ilgilenmemiz gerekir. Ben şahsen parlamenter sistemin yasallaşması taraftarıyım, çünkü bana göre başkanlık sistemi, parlamenter sistemden daha az demokratik bir sistemdir. Parlamenter sistemde bakanlar milletvekili olan kişilerdir ve halka karşı sorumludurlar. Başkanlık sisteminde ise devlet Başkanı tarafından atanmış sorumlu kişiler vardır. Hatta Başkanın kendisi bile seçildikten beş yıl sonra dışarıda kalabilir. Onu evine gönderebilecek güvenoyu vardır. Parlamenter sistemde görev yapan bakan doğrudan siyasi geleceği ile ilgilenir, çünkü milletvekilidir, başkanlık sisteminde ise, eğer Başkan tarafından atanan bakan başarısız olursa, hiçbir siyasi bedel ödemez, sadece işine geri döner. Parlamenter sistem Başbakan'ın Meclis tarafından seçilmesi demektir. Cumhurbaşkanı'nın, Başkan ve Başkan Yardımcısının tüm Kıbrıslı vatandaşlar tarafından doğru-

dan seçilmesi ile ilgili önerisine karşı değilim. Ancak Başkanlık sisteminden Parlamenter sistemine geçilmesi olasılığının incelenmesinin vatana ihanet olmayacağını söyleyebilirim. Parlamenter sistemle karmaşık olan belirleyici oy sisteminden kaçınılmaktadır. Bazı kişilerin, Kıbrıslıların parlamenter rejim deneyimine sahip olmadıklarını iddia etmeleri mümkündür. Bence bu, ciddi kanıtları olmayan bir görüştür. Ülkemizdeki tüm siyasetçiler, Yunanistan, Türkiye ve Büyük Britanya gibi parlamenter sisteme sahip ülkelerde öğrenim gördüler. Dolayısıyla, bu yönetim sisteminden o kadar da uzak değiliz.

Hükümetin Meclis/Meclisler tarafından seçilmesinin Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk partiler arasındaki işbirliği olasılıklarını azaltmadığına inanıyorum. Eğer partiler, Başkan ve Başkan Yardımcısı'nın seçilmesi konusunda işbirliği yapabilirlerse, neden Başbakan'ın seçilmesi konusunda da işbirliği yapmasınlar? Devlet Başkanı'nın yine aynı meclisten seçilmesiyle dönüşümlülük gerçekleşebilir. Parlamenter sistemin Kıbrıs durumunda iki etnik toplumun varlığıyla daha uyumlu olduğu kanaatindeyim. Bazılarından gelen sesler seçim yöntemi ya da yönetim sistemi ile ilgili değil de, dönüşümlülük ile ilgilidir. Ama şimdi kendi kendime

şu soruyu soruyorum: Bizi bir Kıbrıslı Türk mü yönetecek?(!). Koalisyon partilerinin eleştirdikleri nokta da budur. Ancak Hükümet bu soruya inandırıcı argümanlarla cevap vermiyor. Geçmişteki Cumhurbaşkanlarının bunu kabul ettiklerinin ifade edilmesi ya da Annan Planı'nda bundan bahsedildiğinin söylenmesi ikna edici değildir. Cumhurbaşkanı, önceki taahhütlerden bahsetmeden müzakerelere sıfırdan başladı. Öte yandan Dimitris Hristofyas Annan Planı'nı 'emperyalist esin kaynağı' olarak nitelendirdi ve bunu referandumda reddetti. Bu noktada gerekli olan şey, ortak liste üzerinden yapılacak seçim ve dönüşümlülük ile ilgili sunulan önerinin pratikte de toplumların siyasi eşitliğini ifade ettiği yönünde ikna edici olmasıdır. Bunu kabul etmeyenler ise milliyetçiliğe ve Kıbrıs devletinin nihai bölünmesine hizmet ediyorlar. O halde akıllara şu soru gelmektedir: Kıbrıs Rum toplumu siyasi eşitliği, sorunun çözülmesine ilişkin bir ilke olarak kabul ediyor mu?”.

Bu makale ilk kez Politis gazetesinde yayınlanmıştır.

BİLBAN & İKME

1. **Cyprus After A Solution,** ISBN 9963-8185-2-8, 1998

2. **(Turkish version) Çözümü arayan Kıbrıs - Alaşiya Yayınları,** 2002

3. **Cyprus After A Solution - Economic and social activity,** ISBN 9963-8185-3-6, 2001

4. **Cyprus After A Solution - LEFT POLICIES,** ISBN 9963-8185-4-4, 2003

5. **Küllüsüyu, Αλουσιβα- Katerina A. İliadi,** ISBN 9963-8185-5-2, 2004

6. **İncisini Kaybeden İstiridyeler, Sevgül Uludağ,** ISBN 9963-8185-9-5, 2005

Yayınlar/ Εκδόσεις

Kitapları istemek için lütfen BİLBAN veya İKME ile temas kurun. Για τις πιο πάνω εκδόσεις παρακαλώ επικοινωνήστε με το İKME ή το BİLBAN.

www.ikme.org
www.bilban.info